

muziek-
t zijn

kaja/

concert (Sony)

yski's on-
concert
Wie had
in deze
muziek
s, zoveel le-
rendraads-
De uitvoe-
patsjins-
ners in
dor Cur-
est Music-
voor Sony
t felle re-
uforische
as rabiata
Current-
lt aan Stra-
s' spreekt
uige boe-
arse volks-
g uitge-
gens de
uit dezelfde
ls Tsjai-
cert. De ge-
de cover en
met Cur-
sjinskaja als
isch bruids-
hilarisch als
oliste en
rkest spelen
de blaasin-
laat 19de-
mt authenti-
en je wilt na
een wéér
verifiëren of
gehoord
muziekma-
ragen opwer-
n beweging
nithaal te be-
patsjinskaja
snaren virtu-
en ze wordt
s opgevangen
naaiende ar-
tstis. Weer-
n het jaar is

LINT

De Visser kiest voor een broeierig geluid

POP

Eefje de Visser

Nachtlicht

(Eefjes Platenmaatschappijtje)

★★★★★

Gebleven zijn haar poëtische teksten, maar veranderd is het geluid van Eefje de Visser. Op haar derde album 'Nachtlicht' verruilen zij en haar bandleden die breekbare, akoestische gitaar en zacht schommelende drums van haar twee vorige, succesvolle albums voor een zwaarder, voller en broeierig geluid. Meer bas, meer elektronica, meer opvulling. Verandering is goed: die sluimerende klankkleur sluit mooi aan bij haar lichthese stem en de thematiek van 'Nachtlicht'. Gek genoeg zorgt dat vollere geluid er alleen wel voor dat veel van haar teksten minder krachtig binnenkomen dan voorheen. Juist een album met de nacht als thema boet hierdoor in aan dat intieme slaapkamergevoel dat altijd zo goed samenging met haar dromerig-enigmatische teksten. Vandaar ook dat het pareltje 'Wakker' het hoogtepunt vormt van dit album. Daar wordt even gas teruggenomen, zowel wat betreft tempo en omlijsting, als die kenmerkend zweverige zanglijnen van De Visser. Die krijgen op dit album wel erg veel ruimte, waardoor eenvormigheid dreigt – hoewel De Visser nog altijd bloedmooie liedjes schrijft.

JORIS BELGERS

Inspirerende cello-sonates

KLASSIEK

**Larissa Groeneveld/
Frank van de Laar**

Dämmerung (Gutman Records)

★★★★★

Op de cover en het binnenwerk van deze cd zijn reproducties afgedrukt van wat donker geschilderde, getroubleerd aandoende landschappen. Ze zijn gemaakt door de Zeeuw Gerard van Brucken Fock (1859-1935), niet alleen schilder, tevens componist. In beide hoedanigheden zowat vergeten, maar wel iemand met een kleurrijk, en ja, getroubleerd leven. De onzekere, verlegen Zeeuw had Duitse en Friese voorouders, was anti-Wagner en liet van zich horen in Berlijn, Parijs, Leipzig, Amsterdam en Kruijningen. Heel af en toe hoor je nog wel eens wat van zijn hand. Voor deze – zoals altijd bij Gutman Records – mooi vormgegeven cd-productie groeven celliste Larissa Groeneveld en pianist Frank van de Laar een cello-sonate van hem op, gecomponeerd in 1884 en vier jaar voor zijn dood nog gereviseerd. Geïnspireerde en inspirerende muziek, hier met veel liefde en overtuiging gespeeld, en beslist smakend naar meer. Groeneveld en Van de Laar omringen het werk van Von Brucken Fock met cellosonates van Alexander von Zemlinsky en Ernő von Dohnányi, geschreven in het laatste licht – vandaar de titel Dämmerung (deemstering) – van de 19de eeuw. Een prachtig en divers programma, dat mooi melancholiek stemt. Laat dat maar aan de cello over.

PETER VAN DER LINT

Goddelijke muziek in mensenhanden

KLASSIEK

John Eliot Gardiner

Bach Hohe Messe

(Soli Deo Gloria)

★★★★★

John Eliot Gardiner, zijn makkers uit het Monteverdi Choir en zijn eigen English Baroque Soloists hebben rondom Bach al heel wat muzikaal lief en leed gedeeld. Zo ondernamen ze een monster-tour in 2000, het Bachjaar waarin ze de cantates uitvoerden naar de kerkelijke kalender, in diverse godshuizen – de concerten verschenen allemaal op cd. Vers van de pers: Bachs 'Hohe Messe'. Na een tussenpoos van dertig jaar heeft hij de mis opnieuw vastgelegd met zijn equipes. Terugkijkend op zijn avonturen van de afgelopen decennia is Gardiner zich er meer en meer van bewust dat dit van al Bachs sacrale werken wel het allermeeste van de musici vergt, in technisch, muzikaal en spiritueel opzicht. Wat ze in huis hebben op deze opname grenst aan het ideale. De glasheldere koorstemmen en de beschaafd solerende zangers – uit de eigen gelederen – gaan op sublieme wijze de dialoog aan met de pit en klasse van het orkest. Dit is goddelijke muziek, gekneed door mensenhanden – niet gladgestreken, wel door en door echt.

FREDERIKE BERNTSEN

Even acclimatiseren daarna is het feest

WERELD

Carmen Souza & Theo Pascal

Epistola (Jazzpilon)

★★★★★

De Kaapverdische zangeres Carmen Souza heeft een opvallende stem. Hoog, fel, hees, met een spannende braam erop. Het is een stem die gewenning vergt, maar daardoor de luisteraar voortdurend bij de les houdt. Bassist Theo Pascal zorgde voor composities en arrangementen die op een soortgelijke manier rafelig en onvoorspelbaar zijn. Verrassende stiltes en overgangen. Scherpe saxofoonpartijen; zware, puntige baslooppjes die de vloeiende lijn van de ritmes lijken te verstoren, maar er juist een veel dwingender ritme voor in de plaats stellen. Het mooie is dat het nergens een trucje wordt. Souza en Pascal zijn er niet doelbewust op uit om anders te klinken, ze klinken gewoon anders. Iets wat duidelijk naar voren komt in twee stukken die ze niet zelf schreven: 'Cape Verdean Blues' van Horace Silver en 'Moonlight Serenade' van Glenn Miller. Beide worden door de musici volledig naar hun hand gezet. 'Epistola' is een geweldig eigenzinnige plaat: ruw, puur en eerlijk. Even acclimatiseren, maar dan is het feest.

MISCHA ANDRIESEN

'Epistola' is een geweldig eigenzinnige plaat: ruw, puur en eerlijk